

ימי חול

◀ תערוכת יחיד של רות אור

"בעיני יש קסם ויפי בהתכוננות הראשונית במיציב, אך הם רגועים, לנוכח הפינות הדוקרניות".

היצורים/האובייקטים במיציב, העשויים כולם מקיפולי נייר, נוצרו למעשה מקיפול נייר אחד החוזר תדיר על עצמו, מה שמאדיר את תחושת החזרתיות והסיזיפיות שביצירתה של רות אור. הצופה יכול להתוודע דרך חוויית הצפייה אל תהליך היצירה הנוכח בעבודתו: "חזרתיות מצטברת וצוברת נפח ונוכחות".

אמנות קיפולי הנייר נולדה במזרח הרחוק (כמו אמנות האוריאמי כיפן). היא משמשת באופן מסורתי לתפילות או לבקשות אישיות, ולעתים כחלק מטקסים דתיים. רות אור מאפשרת ביצירתה דיאלוג בין-תרבותי, שהוא מוצנע ופתוח לפרשנות.

קורות חיים

רות אור נולדה באנגליה (1971) ועלתה לארץ עם משפחתה ב-1973. בוגרת המדרשה לאמנות בבית ברל (1999-2003). **תערוכת יחיד:** "ציור קיר ללא כותרת", גלריה נגא, תל-אביב (2005).

תערוכות קבוצתיות: "פה ושם" (2007), הגלריה העירונית, רחובות; "ליגה" (2005), "בית כנמל", תל-אביב; "רות אור ושונות קושניר", הגלריה של המדרשה, תל-אביב (2004); "ארטיק" 5, 6 (2003, 2004).

שפת הציור של רות אור היא ייחודית, ותוך זמן קצר יחסית הפכה להיות טביעת היד האופיינית שלה. היצירות נראות/נקראות כמבט ראשון כאילו באו אלינו ממרחקים. הציור של אור נע בין רישום לבין ציור, בין איור לבין קישויות, אך התוצאה הסופית תמיד תגרום לצופה להשתהות ולהשתאות. תהליך העבודה ארוך ומייגע, ולעתים נראה כפעולה מדיטיבית. קשה למצוא לציורים של אור מקבילה בתולדות האמנות או התרבות המערבית, אבל הם מזכירים במידה רבה את מלאכות היד, את העמלנות שברקמה או ריקוע של נשים במשך מאות שנים.

בתערוכתה הנוכחית "ימי חול" עובר הציור של אור טרנספורמציה/מטמורפוזה - מן הדו-ממד אל התלת-ממד. זהו מיציב שבו הקווים העדינים שבציורים הופכים, דרך אלפי קיפולי נייר, לאובייקטים. צבעם נע בין חום כהיר לחום כהה. חלקם נראים דהויים, אך יחד הם דומים למקבץ של יצורים אורגניים: פטריות יער, אצטרובלים, או אולי יצורים שוכני ים, קיפודי ים, קונכיות פעורות פה ואלמוגים. כולם עשויים מאלפים רבים של קיפולי נייר. "השתמשתי בדפי אריזה פשוטים שצבעוניותם מחזקת את תחושת חוסר הבהירות לגבי החיות של האובייקטים. לא ברור אם הם חיים או מתים. לא ברור באיזה שלב במעגל החיים מתקיים המיציב. אני בוחנת, באמצעות היצירה התבניתית, את מושגי היופי בטבע", אומרת רות אור. ביצירת התלת-ממד המוצגת חוזר מעשה האמנות אל הסיזיפיות והעמלנות שביצירה. מלבד הצבעוניות המשותפת לכל האובייקטים יש לכולם קוצים דוקרניים בקצותיהם, המרמזים על קיומו של איום מוסווה: